

Politikai
röpiratok,

39.

39

285

1875.

Dr. BALLAGI GÉZA.

Tisztelt polgártársak!

A kerület szabadelvű pártjának tisztelt elnökei folyó hó 20-ára hivaták össze a választókat politikai értekezletre. — Sajnálom, hogy e gyülekezet napjáról engem nem értesítettek, mert épen ottan, az összesereglett választók előtt, legilletékesebb helyen róvhattam volna le hálámat, s köszönve multkori megválasztásomat, az országgyűlés folyamáról, s a napi kérdésekről szólni legjobb módomban és alkalmamban lett volna.

Gyarló egészségem nem engedi, de a gazdaközönség sürgős elfoglaltatása miatt sem kérhetem fel immár a tisztelt választókat egy újabb összejövetelre, s így e sorok írására szorulok. Pedig szívem vágya lett volna minél nagyobb körben kifejezni a hála érzetét, melylyel e vidék közönségének s különösen választóimnak tartozom. — Ugyanis én az országos képviselői állást hazánkban polgártársaink bizalma legfényesebb jeléül veszem s így multkori megválasztásomért önöknek igenis le vagyok kötelezve, tanusított bizalmuk folytán három éven át viselt képviselői tisztetem emléke míg élek, kedves leend előttem, mely megtiszteltetésemért egyszerű, keresetlen szavakban kifejeztem, de melyen érzett hálám nyilvánítását kérem fogadják szívesen.

A mult idők emlékéhez, mely a fentebb irt okból előttem kedves — fájdalom, csatlakozik többféle szenvedések emléke is; mert gyakori betegeskedésem miatt nem járhattam el tisztemben azon erélylyel, mire kötelességem érzete ösztönzött, de hazánk sorsa, közügyeink nem egészen kielégítő folyama iránt sem lehettem közömbös és érzéktelen. — Az 1867-iki nagy mű nem felelt meg azon reményeknek, melyeket a nagy többség s közte magam is ehhez köténk, háttérbe szorult a boldogság azon eszményképe, mit visszanyert alkotmányos életünk, képzeletünkben alkotni kecségtetőleg engedett. Valóban a prosperitás azon fája, mely a kiegyezésből nő, csak gyökereiben erős és egészséges s lombjai még egyelőre nem biztosítanak oly üdítő árnyékot, melyben a nemzet s főleg annak hivatott vezetői már most nyugodhatnak.

A tisztelt választók nagy többsége tudom éber figyelemmel kíséri ezen életbe vágó átalakulási kor mozzanatait, s hála a felvilágosodás terjedésének, azok is, kik anyagi gondjaik s napontai foglaltságuk miatt nem sok időt szánhatnak az olvasásra, immár most bírnak a közügyek iránt kellő érdeklődés és tájékozással; ez okból terjedelmesebb országgyűlési jelentésem felesleges lenne, egyedül azt jegyzem meg: hogy noha az országgyűlés, melynek bizalmuk folytán igénytelen tagja valék, tényleges alkotások nagy sorozatával épen nem dicsekedhetik, epochát képezend az mégis nemzetünk történel-

mében, és nevezetes, sőt tanuságos lesz örök időkre, a vajadások, az ezelőtt sohasem ismert kényszerhelyzetek s végre mint a kiábrándulás korszaka fog az jegyeztetni, melyben ha a nemzet vezetői az anyagi pangást, s igaz nevéen nevezve a már-már nagy mérveket öltő elszegényedést elhárítani képesek nem is voltak, de híven örködtek a felett, hogy a szebb jövő csirái gondosan megőriztessenek, a kibontakozás lehetősége épen maradjon s ha az országos bevétel és kiadások között a kellő egyensúlyt helyreállítani sikerülend, a reformok terére sok becses törvényhozási előmunkalát birtokban biztos alappal épíhessen fel a jövő törvényhozás. — Így hát a közelebb lefolyt országgyűlés kitűnő érdeme, hogy a fenyegetett hajót veszni nem engedte, hanyattatásai daczára fentartotta, s a jövőt biztosítja.

Sikerült ez főleg az országos politikai nagy pártok egyesülése által, mert a pénzbeli zavar és deficit felismerése a volt balközépi ellenzék vezéreit azon hazafias elhatározásra bírta, hogy az általuk évek során át siker és haszon nélkül folytatott közjogi alap ostromával fohlagyva, a pénzbeli bajok orvoslását, s a kor kívánalmainak megfelelő reform-törvények mielebbi keresztülvitelét tűzzék a teendők első sárába.

E fordulat, mely a kormányzatra hívható férfiak keretét is tágitván, sok kitűnő talentumnak nyitott utat a hazza javára tettelesen s kezdeményezőleg működhetni; országosan öröm-riadással fogadtatott, rögtön megszűnt a hitem szerint még a deficitnél is nagyobb nemzeti veszély: a pártoskodás, s a honfiak egymás ellen dülő ingerült állapota, s e perczen a választások előestéjén nem testvérharcz, torzsalkodás, de az egyesített erők befolyása alatt ügyeink jobbra fordulának biztos reménye uralja a kedélyeket. Ezen a nemzet közvéleményében gyökeret vert hit, hogy bajaink orvoslatát az egyesült erők összefogó munkássága meghozza; az ez időszertinti legnagyobb vívmány. A hit bizalmat, a bizalom erőt kölesönöz a munkához, az ernyedetlen s válvetett munkának pedig sikere még sohasem hiányzott.

Midőn soraimat zárom, szabadjon azon hazafias óhajtatást kifejeznem, hogy mindnyájunkat lengje át a testvéries egyetértés szelleme, munkáljuk a hazza érdekeit, s a szétvonás átká törjön meg hazaszeretetünkön.

Fogadják azon bizalmukért, melylyel engemet a multban érdemem felett kitüntetni kegyesek voltak, ujra is hálás köszönetemet, és tartanak meg reám nagybecsü emlékezetökben.

Anarson, 1875. junius hó 21-kén.

Hazafiui tisztelettel

Czóbel Albert,
volt országgy. képviselő.

London 1842
10
1/2

Tekintetes
St. Ballagi Géza imahó

10

Budapest,
Rendőrt, Maria-utca
1082. első em.

